

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 12.07.1968, sp. zn. 7 Cz 55/68, ECLI:CZ:NS:1968:7.CZ.55.1968.1

Číslo: 23/1969

Právní věta: Ustanovenie § 110 zák. č. 101/1964 Zb. sa týka len určenia zaradenia zamestnania do I. alebo II. pracovnej kategórie za dobu do 30. 6. 1964 (a to tak, aby to bolo pre pracovníka výhodnejšie) netýka sa však podmienok pre nárok na plný starobný dôchodok, ktoré sú upravené v § 11 zák. č. 101/1964 Zb. Z toho plynie tiež, že nesdtačí konanie zamestnania uvedeného v § 5 ods. 1 č. 1 písm. f) zák. č. 101/1964 Zb. k tomu, aby nárok na starobný dôchodok vznikol už dosiahnutím 55 rokov veku.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 12.07.1968

Spisová značka: 7 Cz 55/68

Číslo rozhodnutí: 23

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Sociální zabezpečení

Předpisy: 101/1964 Sb. § 5

§ 11

§ 110

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Štátny úrad sociálneho zabezpečenia - Správa dôchodkov v Bratislave zamietol rozhodnutím z 18. 7. 1967 žiadosť navrhovateľa o starobný dôchodok, pretože v rokoch 1931, 1947 až 1957 nevykonával zamestnanie uvedené v § 5 ods. 1, č. 1 písm. a) až e) zák. č. 101/1964 Zb., takže v dobe dosiahnutia 55 rokov veku nevykázal najmenej 20 rokov zamestnania požadovaného ustanovením § 11 ods. 2 písm. a) cit. zák. Nárok na starobný dôchodok podľa § 11 ods. 2 písm. b) cit. zák., podľa ktorého by stačilo aj vykonávanie zamestnania uvedeného v § 5 ods. 1 č. 1 písm. f) cit. zák. navrhovateľovi nevznikol, lebo nedosiahol vek 58 rokov.

Krajský súd v Košiciach zrušil na opravný prostriedok navrhovateľa uznesením zo 16. 11. 1967 rozhodnutie odporcu a uložil mu, aby uhradil navrhovateľovi na trovách konania 67 Kčs. Podľa názoru krajského súdu splňuje navrhovateľ podmienky pre priznanie starobného dôchodku, lebo ku dňu dovŕšenia 55 rokov vykázal potrebných 20 rokov zamestnania v I. pracovnej kategórii a toto zamestnanie trvalo pri dosiahnutí tohto veku. Zamestnania navrhovateľa ako lámača pracujúceho pod spodnou úrovňou nadložila v dobe od 16. 4. 1931 do 31. 7. 1931, od 21. 4. 1947 do 8. 5. 1954 a od 5. 12. 1955 do 30. 3. 1957 je nutné hodnotiť vzhľadom na ustanovenie § 110 zák. č. 101/1964 Zb.

podľa predpisov platných pred 1. 7. 1964, ktoré sú pre bavrhovateľa výhodnejšie, ako zamestnanie I. pracovnej kategórie.

Najvyšší súd rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona podanej predsedom Najvyššieho súdu, že uznesením krajského súdu bol porušený zákon a toto uznesenie zrušil.

Z odôvodnenia:

Ustanovenie § 110 zák. č. 101/1964 Zb., o ktoré krajský súd opäť svoje rozhodnutie, sa táka len určenia zaradenia zamestnania do I. alebo II. pracovnej kategórie za dobu do 30. 6. 1964, a to tak, aby to bolo pre pracovníka výhodnejšie. Netýka sa však podmienok pre nárok na plný starobný dôchodok, ktoré sú upravené v § 11 zák. č. 101/1964 Zb. V druhom odseku písm. a) cit. ustanovenia je uvedené, že nárok na plný starobný dôchodok má pracovník, ktorý bol zamestnaný najmenej 25 rokov a dosiahol vek 55 rokov, ak vykonával najmenej 20 rokov zamestnanie uvedené v § 5 ods. 1 č. 1 písm. a) až e) cit. zák. a toto zamestnanie trvalo pri dosiahnutí uvedeného veku; nestačí teda konanie zamestnania uvedeného v § 5 ods. 1 č. 1 písm. f) cit. zák. k tomu, aby nárok na srobný dôchodok vznikol už dosiahnutím 55 rokov veku.

Pokiaľ Krajský súd v Košiciach uvažoval inak, porušil svojim rozhodnutím zákon v ustanoveniach § 11 ods. 2 písm. a) a § 110 zák. č. 101/1964 Zb.